

“ Jeg har høj tolerance over for tørhed i oldtidens litteratur

Harald Voetmann om den bog, han gerne selv ville have skrevet, bogen, der ændrede ham, og alle de andre bøger i hans liv.

FORTALT TIL
JES STEIN PEDERSEN

Bogen, jeg læser for øjeblikket:

»Jeg falder i researchfælden en gang imellem og får ikke læst nok skønlitteratur. Det resulterer hurtigt i, at lysten til at skrive selv også forsvinder. Så den næste måned skal jeg læse skønlitteratur. Jeg glæder mig blandt andet til at få læst 'Folkemøg' af Dennis Gade Kofod og 'de' af Helle Helle«.

Bogen, jeg godt selv ville have skrevet:

»Jeg kan være fuld af beundring, men jeg er ikke misundelig på levende eller døde på grund af bøger, de har skrevet. Der kan indimellem være stor fornøjelse i arbejdet med at skrive teksten, men jeg har ikke oplevet, at der skulle være en vedvarende glæde eller stolthed forbundet med det bagefter. Kun en lettelse over at være færdig og i bedste fald en umiddelbar glæde ved en god modtagelse. Men der er en mindre bunke bøger, jeg håber på at kunne oversætte«.

Bogen, der ændrede mig:

»Jeg læste Samuel Becketts 'Murphy' som teenager og var overvældet af den, selv om jeg ikke følte, at jeg forstod det mindste. Der er mange bøger, jeg har været begejstret for, men påvirkningen fra Beckett har nok været nogenlunde konstant«.

Den seneste bog, der fik mig til at græde:

»'De sidste vidner' af Svetlana Aleksijevitj. Det er umanerlig hård læsning om sovjetiske børns skæbner under Anden Verdenskrig. Bogen er på sin vis nænsom – loyal over for barnets blik – men det er så gennemført grumt og forfærdeligt«.

Den seneste bog, som fik mig til at le:

»'Ensom' af August Strindberg. Det lyder ikke sjovt. Men det er det«.

Bogen, som har haft størst indflydelse på mit forfatterskab:

»Jeg tror, at arbejdet med at oversætte 'Satyricon' af Petronius gjorde det muligt for mig efterfølgende selv at skrive romaner. Jeg havde slæbt mig igennem og på en måde tilegnet mig den længere prosaform gennem en oversættelse. Ellers var jeg måske ikke blevet i stand til selv at arbejde med længere fortællinger«.

Den bog, jeg synes er mest undervurderet:

»Der udkommer rigtig mange gode ting på små forlag, som ikke altid bliver op-

Tegning: Claus Nørregaard

daget og anmeldt. Løvens Forlag har udgivet en nyoversættelse af Dostojevskijs 'Foma' for nylig. En grum og sjov og mindre kendt roman af ham. 'Træskibet' af Hans Henny Jahnn, som kom for et par år siden på Forlaget Virkeligt, var en stor oplevelse at læse. Og 'Udgravning til fundament' af Andrej Platonov, som kom på Basilisk sidste år«.

Bogen, jeg ikke kunne læse færdig:

»Jeg begynder sjældent på murstensromaner, og der kan gå år mellem, at jeg får læst en til ende. I det øjeblik jeg føler, at bogen spilder min tid, ryger den væk. Det skete ret hurtigt med for eksempel Roberto Bolaño. Hvorfor skal jeg vide, hvad alle de her mennesker får til morgenmad? Til gengæld har jeg høj tolerance over for tørhed i oldtidens litteratur. Det er nok et spørgsmål om temperament«.

Bogen, jeg skammer mig over ikke at have læst:

»Jeg fik bogen 'Dronning Gåsefod' af Anatole France af min far for en del år siden, og han spurgte flere gange, om jeg nu havde læst den. Jeg fik først læst

Bøgerne i mit liv

Hvad læser forfatterne selv? Hen over sommeren fortæller en række aktuelle forfattere om bøger, der har gjort en forskel.

I dag: Harald Voetmann. Debut i 2000 med 'Kapricer'. Aktuel med 'Amduat. En iltmaskine'.

den lige før hans død og nåede aldrig at diskutere den med ham. Men den handler på en skæv måde om mange af de emner, jeg havde været optaget af i arbejdet med mine historiske romaner – renæssancemystik først og fremmest – og den kunne sikkert have været en rigtig god inspirationskilde i arbejdet. Jeg skammede mig lidt over ikke at have troet, at min far havde blik for, hvad der optog mig. Men derudover, nej, jeg læser af lyst og nysgerrighed, der er ingen pligtfølelse«.

Bogen, jeg holder af at give som gave:

»Jeg vil helst give en bog, som vedkommende udtrykkeligt har ønsket sig. Jeg vil nødigt prakke folk noget på, der kan ende med at æde deres sommerferie uden at bejgestre dem«.

Den bog, jeg helst vil huskes for:

»Det er rart at høre, når en bog har ramt rigtigt, og nogen har fået udbytte af den. Men at blive husket for det i eftertiden var mere en forestilling, jeg havde som ung. Hvad skal jeg bruge det til? Det ville være rart at tjene nogle penge, mens jeg er i live, men det kræver på den anden side nok et karriereskift. At blive husket for en eller anden bog er ikke målet med mit liv«.

jsp@pol.dk

KAILLOW

kommunikation • marketing • design • medieproduktion